

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 24/14

Λουξεμβούργο, 27 Φεβρουαρίου 2014

Απόφαση στην υπόθεση C-79/13

Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers κατά Selver Saciri
κ.λπ.

**Το οικονομικό βοήθημα που παρέχεται στους αιτούντες άσυλο πρέπει να τους δίνει
τη δυνατότητα να βρουν, εν ανάγκη, στέγη στην ιδιωτική αγορά μισθώσεως
κατοικίας**

*Η οικονομική βοήθεια δύναται να καταβληθεί από οργανισμούς υπαγόμενους στο σύστημα
δημόσιας αρωγής, υπό την προϋπόθεση ότι ικανοποιούν τις ελάχιστες απαιτήσεις του δικαίου της
Ένωσης σχετικά με τις υλικές συνθήκες υποδοχής*

Στις 11 Οκτωβρίου 2010, η οικογένεια Saciri υπέβαλε αίτηση ασύλου στο Βέλγιο. Την ίδια ημέρα, η ομοσπονδιακή υπηρεσία για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο (Fedasil) πληροφόρησε την οικογένεια Saciri ότι είναι αδύνατον να της προσφέρει δομή υποδοχής και την κατηύθυνε στο δημόσιο κέντρο κοινωνικής δράσεως του Diest (OCMW). Δεδομένου ότι δεν της προσφέρθηκε κατάλυμα, η οικογένεια Saciri στράφηκε στην ιδιωτική αγορά μισθώσεως κατοικίας. Ευρισκόμενη σε αδυναμία να πληρώνει το ενοίκιό της, υπέβαλε στο OCMW αίτηση οικονομικής βοήθειας η οποία απορρίφθηκε με την αιτιολογία ότι η οικογένεια Saciri υπάγεται στις δομές υποδοχής που διαχειρίζεται η Fedasil.

Ακολούθως, η βελγική δικαιοσύνη υποχρέωσε τη Fedasil να δεχθεί την οικογένεια Saciri σε δομή υποδοχής (πράγμα που έγινε στις 21 Ιανουαρίου 2011) και να της καταβάλει ποσό περίπου 3 000 ευρώ για τους τρεις μήνες κατά τους οποίους δεν μπόρεσε να της προσφερθεί κατάλυμα από τη Fedasil. Πράγματι, οδηγία της Ένωσης¹ ορίζει ότι, όταν η στέγαση (μεταξύ άλλων υλικών συνθηκών υποδοχής) δεν παρέχεται σε είδος, πρέπει να παρέχεται υπό μορφή οικονομικών βοηθημάτων ή δελτίων. Όσον αφορά την περίοδο κατά την οποία στην οικογένεια Saciri δεν παρασχέθηκε στέγαση σε είδος ούτε οικονομικό βοήθημα επαρκές για να πληρώνει το ενοίκιό της (από τον Οκτώβριο του 2010 μέχρι τον Ιανουάριο του 2011), η Fedasil καθώς και η οικογένεια Saciri άσκησαν έφεση ενώπιον του Arbeidshof te Brussel (Εφετείου εργατικών διαφορών Βρυξελλών, Βέλγιο). Στη συνέχεια, το δικαστήριο αυτό έθεσε διάφορα ερωτήματα στο Δικαστήριο.

Το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί α) αν κράτος μέλος που παρέχει τις υλικές συνθήκες υποδοχής υπό μορφή οικονομικών βοηθημάτων (και όχι σε είδος) οφείλει να τις παρέχει από το χρονικό σημείο υποβολής της αιτήσεως ασύλου και β) αν πρέπει να διασφαλίσει ότι το ποσό των βοηθημάτων αυτών είναι ικανό να παράσχει στους αιτούντες άσυλο τη δυνατότητα να βρουν στέγη.

Συναφώς, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η περίοδος κατά την οποία πρέπει να παρασχεθούν οι υλικές συνθήκες υποδοχής αρχίζει από το χρονικό σημείο υποβολής της αιτήσεως ασύλου, όπως προκύπτει από το γράμμα, την όλη διάρθρωση και τον σκοπό της οδηγίας.

Επιπλέον, το Δικαστήριο συνάγει από την οδηγία επίσης ότι η χορηγούμενη οικονομική βοήθεια πρέπει να είναι επαρκής για να εγγυηθεί επίπεδο διαβίωσης αξιοπρεπές και κατάλληλο από απόψεως υγείας και για να διασφαλίσει τη συντήρηση των αιτούντων άσυλο, εξυπακουομένου ότι το κράτος μέλος πρέπει να προσαρμόσει τις συνθήκες υποδοχής στις ιδιαίτερες ανάγκες του αιτούντος ούτως ώστε, μεταξύ άλλων, να διαφυλαχθεί η οικογενειακή ενότητα και να ληφθεί υπόψη το απώτερο συμφέρον του τέκνου (έτσι, το ποσό του βοηθήματος πρέπει να παρέχει στα ανήλικα τέκνα των αιτούντων άσυλο τη δυνατότητα να συστεγαστούν με τους γονείς τους). Όταν η στέγαση

¹ Οδηγία 2003/9/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη (ΕΕ L 31, σ. 18).

δεν παρέχεται σε είδος, το οικονομικό βοήθημα πρέπει να είναι επαρκές για να παράσχει στον αιτούντα άσυλο τη δυνατότητα να βρει κατάλυμα στην ιδιωτική αγορά μισθώσεως κατοικίας, το κατάλυμα όμως αυτό δεν δύναται να επιλεγεί από τον αιτούντα κατά το δοκούν.

Το αιτούν δικαστήριο ερωτά επίσης αν, σε περίπτωση κορεσμού των δομών στεγάσεως, τα κράτη μέλη δύναται να παραπέμπουν τους αιτούντες άσυλο σε οργανισμούς υπαγόμενους στο σύστημα γενικής δημόσιας αρωγής. Εν προκειμένω, το Δικαστήριο κρίνει ότι τα οικονομικά βοηθήματα μπορούν να καταβληθούν μέσω τέτοιων οργανισμών, αρκεί οι οργανισμοί αυτοί να διασφαλίζουν στους αιτούντες άσυλο την τήρηση των ελάχιστων απαιτήσεων της οδηγίας. Με άλλα λόγια, ο κορεσμός των δικτύων υποδοχής δεν δύναται να δικαιολογήσει οποιαδήποτε παρέκκλιση από την τήρηση των απαιτήσεων αυτών.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να θέσουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο απόκειται να λύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106